

UVOD

“Genocid je bio jedno od sredstava da se bez problema zaposedne teritorija drugih. A sa strateške tačke gledišta, to je postalo sredstvo da se kod preživelih stvori poslušnost...”

(Alen Žoks)¹

Bezbednost sveta je u žiži svetskih zbivanja. Brojni razlozi utiču na tokove ljudske civilizacije, pa samim tim i na državne i društvene institucije. Ljudi su zabrinuti za svoju bezbednost sa prvim godinama 21.veka, pa se s pravom postavlja pitanje da li je ugrožena bezbednost sveta, pojedinih država, naroda ili ljudi.

Jedan od svetskih izazova, rizika i pretnji koji postaje glavobolja ne samo političara i vlada širom sveta, nego i običnih ljudi, institucija sistema i ustanova državnog aparata jeste terorizam. Terorizam kao svetsko zlo, nepobitan je dokaz nasilja iz političkih razloga radi zastrašivanja i slamanja otpora onog prema kome je uperen, ali pod njim se podrazumeva i strahovlada, nasilje i vlada nasilja. Dakle, terorizam postaje ambivalentna pojava, batina u rukama vlasti protiv podanika, ali i bumerang u rukama «sužnjih».

Iako je terorizam prošao sve svoje pojavne oblike u istorijskom razvoju počev od zelota, preko asasina, do modernih oblika sa početkom Francuske buržoaske revolucije, terorizam 21. veka ima ipak specifičnosti u odnosu na prapočetke.

Od perioda 90-tih godina prošlog veka kada je egzistirao ideološki, partijski, revolucionarni terorizam u vreme bipolarnog sveta, sa pojavama autentičnih «Crvenih brigada», frakcija «Crvene armije» i drugih, pa sve do današnje «Al Kaide», «Hamasa», ETE ili ANA dogodio se veliki evolutivni preokret.

Istoriju ljudskog društva između ostalog, karakteriše i sistematska primena nasilja, gde je terorizam samo jedan od oblika nasilja kako unutar države, tako i u okvirima međunarodne zajednice. Prema podacima Francuskog instituta za tehnologiju terorizam je 1968.godine učestvovao sa 18%, u sveukupnom političkom nasilju u svetu, a 1973.godine čak sa 46%. U periodu od 1977. do 1979.godine, u Evropi je izvršeno 225 terorističkih akcija, od čega 91% uspešno po teroriste. Trend povećanja² terorističkih aktivnosti je očigledan.

Mnogobrojna literatura vezana za terorizam kao planski akt nasilja, bilo da govori o unutrašnjem ili terorizmu međunarodnog značaja vezuje ga za određenu društvenu grupu koja ima za cilj očuvanje ili osvajanje vlasti.

Razradom teme: « Terorizam – agresija i globalni rat 21.veka » učinjen je pokušaj da se sagleda i pobliže definiše pojava terorizma na svetskom bojištu u kontekstu asimetričnog ratovanja na nelinearnom bojištu koji karakteriše: minimum snaga, maksimalni zastrašujući efekti, katastrofalne posledice u okruženju koje karakteriše odsustvo zakonitosti ponašanja.

Analizom pojma i karakteristika agresije kao pojave koju je Liga naroda i Organizacija ujedinjenih nacija (OUN) stavila u zakonske osnove kroz Povelju OUN, pokušao sam da pronađem nit koja spaja ovaj pojam u međunarodnim odnosima i terorizam u međunarodnim okvirima.

U današnjem svetu moćne države moraju poštovati pravila i sve polažu na tehničku i vojnu

superiornost, dok terorističke grupacije ostvaruju prednost držeći se makijavelističke aksiome:»Cilj opravdava sredstvo.«

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com